rimeligvis til Behandling i Folketinget i Løbet af Januar. Nedsættes der Udvalg om det, kan det næppe naa at komme til Landstinget før ved Slutningen af Samlingen, og i gunstigste Fald paabegyndes der her en Forhandling derom.

En mere indgaaende Drøftelse kan da først ventes i Rigsdagssamlingen 1911—12. Hvilke Udsigter, det da vil have i nævnte Samling eller i Samlingen 1912—13 er vanskeligt at sige. Det er uberegneligt, om Landstinget vil billige Forslagets Indhold, eller om der kan opnaas Enighed om et lignende Forslag. Og hvis der opnaas Enighed, bliver den Vanskelighed tilbage, at Rigsdagen skal opløses og nye Valg finde Sted, før Forslaget kan gennemføres, da det drejer sig om en Grundlovsforandring. Men en saadan Opløsning medfører jo en Opløsning af Landstinget, og derved rejser sig Spørgsmaalet om de kongevalgtes Opløselighed. Den nuværende Finansminister saavel som Hr. J. C. Christensen har erklæret, at de kongevalgte maa opløses, naar det øvrige Landsting opløses; men Landstingets Flertal hævder den modsatte Opfattelse, og det er da tvivlsomt, om Landstinget vedtager en Grundlovsændring, der vil medføre en Landstingsopløsning. Og hvis Landstinget ikke ønsker en saadan, er det jo ikke givet, at den nuværende Regering vil søge at tvinge det dertil. Man har gentagne Gange talt om en »Fredsopløsning«, hvorved Landstinget skulde opløses, uden at Spørgsmaalet om de kongevalgtes Opløselighed afgjordes, idet man vilde ordne det saaledes, at de samme Mænd, der sad som kongevalgte før Opløsningen ogsaa blev kongevalgte efter Opløsningen. Men det vil sikkert være meget vanskeligt at finde en Form, hvorved Spørgsmaalet kan omgaas, og det ser da ikke ud til, at Udsigterne til Gennemførelsen af Kvindernes politiske Valgret foreløbig er meget straalende.

Vi maa derfor indtrængende optordre vore Medlemmer til ikke at lægge Hænderne i Skødet; her maa arbejdes nu som hele Tiden. Hvert eneste Medlem har en Pligt overfor Organisationen til at vinde nye Tilhængere for vor Sag. Det bliver ofte — og med Rette — fremhævet, at Kvinderne ikke med tilstrækkelig Styrke hævder deres Krav om Valgretten. Det burde ikke kunne siges. Selv om man selvfølgelig ikke bør vente med at give Kvinderne Valgretten til Størstedelen af dem forlanger den, saa er der ikke nogen Tvivl om, at en fast og stærk Organisation er den bedste Støtte for vort Krav. Vi vil derfor ønske, at det nye Aar, vi gaar ind i, hos endnu mange flere Kvinder vil vække Forstaaelse af, hvilket uvurderligt Gode, Valgretten er.

A.

For og imod.

I Frankrig er der i Vinter fremlagt et Lovforslag, der giver Kvinderne kommunal Valgret. Vi ønsker hjerteligt, at de franske Kvinder maa se Lovforslaget bragt frem til Sejr.

Den utrættelige Forkæmper for Kvindernes Valgret, *Borgmester Lindhagen i Stockholm*, har i Anledning af sin 50aarige Fødselsdag modtaget en Gave (Maleri) fra svenske Kvinder.

Valgretten er en Opdrager, og Kvinderne vil blive klogere og dygtigere af at bruge den.

Prof. *Griggs* (Amerika).

Kvinder, som danner Foreninger, hvori der diskuteres om politiske Spørgsmaal, er paa den rette Vej til Stemmerummet.

Georg Meredith.

Norge.

Kommunevalgene er nu foregaat overalt i by og bygd. Noget samlet resultat foreligger der dog endnu ikke. Men det ser ud til, at kvinderne har mødt godt frem ved valgurnerne. Som ved tidligere valg har kvinderne ogsaa iaar de fleste steder gjort fælles sak med mændene, og gaaet ind i organisationerne, og ladt sig stille som kandidater paa hver sit partis valglister. Og saavidt jeg kan se av norske aviser, er der iaar stillet flere kvinder end tidligere. Kun nogen faa steder har kvinderne fundet det hensigtsmæssig at stille egne kvindelister. Og paa enkelte av disse har de seiret, idet man paa grund av forholdstalsvalg har opnaaed at faa nogen av dem ind.

Det ser foreløbig ud som om venstrepartiet er i tilbakegang i byerne, men i fremgang paa landet. Det har forresten bestandig vist sig at være tilfælde — i byerne — hvergang der er sked en utvidelse av stemmeretten. Det er høire og socialdemokraterne, der vinder paa venstres arbeide for fremskridt i vort land.

Og nu, da den kommunale stemmeret er almindelig saavel for kvinder som for mænd, gjaldt det for høire at ruste sig for at gjøre sit til, saa socialisterne ikke opnaadde for store fordele gjennem de nye vælgere de iaar hadde at stille i marken. Og socialisterne paa sin side udfoldet et mer end almindelig stort arbeide for at drive sine Mænd og kvinder frem til hjælp i Kampen mot »overklassen«. Mellempartierne, venstre og det frisindede venstre, blir altsaa de som taber. — For Kristianias vedkommende stiller forholdet sig slik: Av de 84 repræsentanter, hvorav bystyret bestaar, tilhører 38 høire, 31 socialdemokratiet, 8 venstre, 6 frisindede og 1 avholdspartiet. Dette sidste parti stillet iaar egen liste. Den valgte kandidat er ogsaa høiremand, saa dette parti faar majoritet i bystyret, idet de frisindede vistnok gaar med det i de fleste saker. Man hadde haabet at faa mindst 13 kvinder valgt. Imidlertid rak bare 9 frem, hvilket alligevel er et fremskridt, forsaavidtsom vi forrige gang kun opnaaede at faa 3 valgt.

Av de 9 valgte kvinder tilhører de 4 høire, 4 socialdemokratiet og 1 venstre. Det frisindede venstreparti fik ingen kvinder ind i bystyret denne gang. Men partiets 3 første suppleanter er kvinder, likesom ogsaa flere kvinder er valgt som suppleanter for de andre partier. Saa i virkeligheden kommer vel flere end de 9 til i 3aarsperioden at gjøre tjeneste.

I formandsskapet, som utgjør $^1/_4$ av samtlige repræsentanter, er 2 kvinder, henholdsvis av høire og socialdemokratiet nomineret, og der er al sandsynlighed for, at de blir valgt.